

[Jørgen Estrup]

industrialiseringsfond for Østlandene og dermed jo altså en tagen hul på den politiske linje, som vi fastlagde den 26. oktober her i Folketinget. Det er ikke mere end 3 uger siden, og alligevel må vi jo konstatere, at der er sket utrolig meget på de tre uger – noget, som vi jo heller ikke ret nemt kunne forudse den dag – og det viser bedst, hvor vigtigt det er, at vi følger med i den udvikling, at vi gør en indsats både for vor fælles sikkerhed i Europa og for det kommende Europa, men så sandelig også for at opdyrke de samarbejdsmuligheder, der er i forholdet til Østlandene.

Jeg synes, der er grund til at understrege, at det forslag, som nu er fremsat fra regeringens side, er et yderst pragmatisk forslag. Det er et forslag, hvor man understreger, at der skal arbejdes efter forretningsmæssige principper og i nært samarbejde med det private erhvervsliv, som skal gives en række muligheder for at sætte projekter i gang.

Dermed understreger man én ting, som jeg synes er meget vigtig i forholdet til Østeuropa, netop at det ikke er udviklingslande, vi har med at gøre. Det er kommende samarbejdspartnere, som har haft nogle problemer – nogle af dem er unægtelig selvskabte, andre er historisk mere generelt betingede – men på sigt vil de blive nyttige samarbejdspartnere, hvis udviklingen former sig rigtigt, og vi skal deltage og bidrage til, at det sker.

Jeg synes, det er vigtigt at understrege, at dansk erhvervsliv har en stor rolle at spille i denne sammenhæng, og at det forslag og de penge, der foreslås sat af, i høj grad drejer sig om et fælles projekt mellem regeringen, Folketinget og erhvervslivet. Der er altså tale om en invitation til dansk erhvervsliv. En del af disse penge er investeringer, som er med til at opdyrke et marked, og det må være noget, som i høj grad er i dansk erhvervslivs interesse.

Fra radikal side kan vi i høj grad støtte dette forslag. Vi hilser det meget velkommen, og vi er meget tilfredse med, at udenrigsministeren har handlet så hurtigt. Det er jo ikke mere end knap 14 dage efter, at vi havde debatten, at forslaget nu er på bordet. Det synes jeg er flot, og vi ser frem til, at den resterende del af dagsordenen nu også kommer i hurtigt tempo, at vi altså så at sige beholder arbejdstøjet på, for det er det, det drejer sig om.

Må jeg så føje en enkelt bemærkning til det socialdemokratiske beslutningsforslag. Det er da udmærket, at Socialdemokratiet stort set er enig i regeringens forslag, det kunne måske være sagt fra talerstolen. Det skader selvfølgelig ikke, at det også står på tryk, men jeg kan måske alligevel ikke lade være med at undre mig en lille smule over, at det skal være nødvendigt.

Hr. Kelm-Hansen brugte udtrykket, at man ikke synes, regeringen har udvist tilstrækkeligt initiativ. Og det siger man, efter at man i fællesskab her i Folketinget har sat en Østpolitik på skinner den 26. oktober 1989. Mindre end 14 dage efter lå regeringens første forslag der. Jeg ved ikke, hvornår Socialdemokratiet har forberedt sit eget beslutningsforslag, men jeg går ud fra, at det ikke er aftenen før, man fremsætter det. Det er altså stort set startet samme dag, som vi her i Folketinget vedtog en dagsorden, og vi ved, at der nu kommer flere socialdemokratiske beslutningsforslag.

Jeg kender hr. Kelm-Hansen som en yderst seriøs person, der vil resultater på dette område. Jeg synes, hr. Kelm-Hansen skal sikre, at vi og befolkningen ikke får det indtryk nu, at Socialdemokratiet ønsker at slå partipolitisk mønt af noget, som i høj grad vedrører Danmark som helhed.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Det er hr. Jørgen Estrups start, om jeg så må sige, der bevirkede, at jeg føler, at jeg er nødt til at forlænge den tidligere debat en lille smule. For at sammenligne Fremskridtspartiets politik med kolonihavepolitik er i hvert fald en anden tankegang end den, jeg plejer at henholde mig til.

Hvis hr. Jørgen Estrup virkelig mener, at fri handel, fri arbejdsmarkedspolitik, frit samarbejde er kolonihavepolitik, er det selvfølgelig op til hr. Jørgen Estrup. Men vi mener, at det også er vigtigt, at det er fri for statspenge og statsgarantier.

Bodil Melgaard Haakonsen (CD):

Ifølge den dagsorden, der blev vedtaget i Folketinget den 26. oktober 1989, og som CD stemte for, kan vi kun udtrykke stor tilfredshed med lovforslaget, der ligger fremme i dag, om støtte til danske investeringer i Østlandene.